

Hrnečku, vař!

Loutky: kašpárek, vypravěč, dcerka, babička, dědeček, matka

1. obraz – vesnice

Kašpárek: Milé děti, máte rády krupicovou kaši? Já moc, a proto vám dnes budu vyprávět pohádku o hrnečku, který uměl takovou kaši vařit úplně sám.

Vypravěč: V jedné vesnici v malé chaloupce bydlela matka s mladou dcerkou. Žily velice chudě, často večer usínaly s prázdnými žaludky.

Dcerka: Matičko moje, každé ráno chodím do města na trh prodávat koření, léčivé bylinky a čaje, které jsme spolu nasušili, ale s bídou utržíme na chudou obživu. Věřím však, že jednou se na nás štěstí usměje a ušetříme na ovečku nebo kousek pole, abychom se měli lépe.

Vypravěč: Dcerka odešla a matka zůstala doma připravovat bylinky na druhý den. Smutně přemítala v hlavě, zda-li někdy dojde na dcerčina slova. Den rychle uplynul a dcerka se vracela domů s hubeným výdělkem. Šla okolo lesa a v tom potkala starou babičku.

2. obraz – les + strom

Dcerka: Dobrý den, babičko!

Babička: Dobrý den, holčičko! Směla bych tě poprosit o malý kousek chleba, od rána jsem neměla nic v ústech a jsem velmi slabá.

Vypravěč: Dcerka bez rozpaků vyndala poslední kousek chleba, který měla u sebe a podala jej babičce.

Dcerka: Jen si vezměte babičko.

Babička: Děkuji ti, jsi hodná a za tvoji dobrotu, že jsi se s cizím člověkem o poslední kousek jídla rozdělila, ti dám malý dárek.

Vypravěč: Babička vytáhla z tašky malý hrneček.

Babička: Tento hrneček je kouzelný. Když mu řekneš "Hrnečku, vař!", začne vařit kaši. Když máš už kaše dostatek, řekneš "Hrnečku, dost!" a hrneček přestane vařit.

Vypravěč: Dcerka překvapeně obracela v rukách hrneček. Chtěla ještě něco říci, ale babička už byla pryč.

Dcerka volá: Děkuji vám, babičko!

3. obraz – chalupa

Vypravěč: Celá překvapená dorazila dcera domů a všechno vyprávěla matce. Obě měly veliký hlad, tak na nic nečekaly a postavily hrneček na stůl.

Dcerka: Hrnečku, vař!

Vypravěč: V tom to v hrnečku začalo bublat, vařit a klokotat až přes okraj přeteklo trochu kaše.

Dcerka rychle řekne: Hrnečku, dost!

Vypravěč: Hrněk přestal vařit. Obě si kaši nalily na talíř, s chutí se pustily do jídla.

Matka: Hmm, tak dobrou kaši jsem už dlouho nejedla.

Dcerka: Vidiš maminko, přece se na nás usmálo štěstí. Už nebudeme večer usínat hladové.

Vypravěč: Druhý den ráno se dcera opět vypravila na trh do města. Matka zůstala doma sama a po poledni už nemohla hlady vydržet. Stála ve světnici a dívala se na hrneček na stole.

Matka: Ta kaše byla včera tak dobroučká. Mám už takový hlad a dcera se stále nevrací. Mohla bych přece kaši připravit s hrnečkem sama. Je to přeci jednoduché, stačí, když řeknu "Hrnečku, vař!".

Vypravěč: Jak to dořekla, v hrnečku to začalo opět bublat, kaše za pár chvil zavoněla celou chaloupkou a matka ji hned začala lžící jíst. Po chvíli však měla dost a hrneček stále vařil.

Matka: Propána, co budu dělat. Neumím přece hrneček zastavit.

Vypravěč: S hrůzou sledovala, jak se kaše valila z hrnečku na stůl a ze stolu na židli, kde před chvílí seděla.

Matka: Hrnečku, to je nadělení, zastav kaši, dokud je čas!

Vypravěč: Ale tomu hrneček nerozuměl. Matka poodstoupila, ale to se jí již kaše na zemi dotýkala špiček bot. Vyděšeně vyběhla ze dveří.

4. obraz – vesnice

Vypravěč: Za pár minut už kaše tekla kolem chalupy. Matka vylezla na střechu.

Matka (volá): Hrnečku, kaše už máme plnou chalupu, přestaň vařit, prosím!

Vypravěč: Kaše se však valila dál ze dveří a nakonec i z oken. Protekla až na náves a obklopila ostatní domky. V tu chvíli se dcera vracela z města a uviděla, co se přihodilo. Z plných plic zavolala na hrneček.

Dcerka: Hrnečku, dost!

Vypravěč: Kaše se zastavila a nejen dcerka, ale i sedláci, kteří se vraceli z pole se museli cestou domů prokousávat sladkou kaší.

Kašpárek: Celá vesnice se pustila do kaše a dlouho jim trvalo, než zmizela do poslední lžičky. I já jsem tam tenkrát přišel a ochutnal. A to je konec pohádky.

KONEC